

Svarande: Technische Universität Hamburg-Harburg

Intervenient: Hochschul-Informations-System GmbH

Tolkningsfrågor:

1. Ska med ett "offentligt kontrakt" i den mening som avses i artikel 1.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG ⁽¹⁾ av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster också förstås ett kontrakt i samband med vilket den upphandlande myndigheten visserligen inte kontrollerar uppdragstagaren som en egen förvaltning, men både den upphandlande myndigheten och uppdragstagaren kontrolleras av samma huvudman, som å sin sida är en upphandlande myndighet i den mening som avses i direktiv 2004/18, och den upphandlande myndigheten och uppdragstagaren huvudsakligen agerar för sin gemensamma huvudman (horisontell intern upphandling)?

Om den första frågan besvaras jakande:

2. Måste en kontroll motsvarande den som en myndighet utövar över sin egen förvaltning omfatta uppdragstagarens hela verksamhet, eller är det tillräckligt att den begränsas till området för upphandlingen?

⁽¹⁾ EUT L 134, s. 114.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 15 januari 2013 — Simon, Evers, & Co GmbH mot Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Mål C-21/13)

(2013/C 114/37)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Simon, Evers, & Co GmbH

Motpart: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Giltighetsfråga

Är rådets förordning (EG) nr 499/2009 av den 11 juni 2009 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom förordning (EG) nr 1174/2005 på import av gaffelvagnar och väsentliga delar till dessa med ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av samma produkt som avsänts från Konungariket Thailand, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Konungariket Thailand eller inte ⁽¹⁾ ogiltig, eftersom kommissionen underlät att beakta de krav som följer av artikel 13 i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽²⁾ avseende fastställande av att antidumpningsåtgärder har kringgåts, genom att anta att ett kringgående förelåg redan med anledning av att motsvarande export från Thailand hade ökat väsentligen efter åtgärdernas införande, trots att kommissionen, med hänvisning till bristande samarbete från thailändska exportörer, inte hade gjort ytterligare konkreta fastställelser?

bliken Kina till att även omfatta import av samma produkt som avsänts från Konungariket Thailand, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Konungariket Thailand eller inte ⁽¹⁾ ogiltig, eftersom kommissionen underlät att beakta de krav som följer av artikel 13 i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽²⁾ avseende fastställande av att antidumpningsåtgärder har kringgåts, genom att anta att ett kringgående förelåg redan med anledning av att motsvarande export från Thailand hade ökat väsentligen efter åtgärdernas införande, trots att kommissionen, med hänvisning till bristande samarbete från thailändska exportörer, inte hade gjort ytterligare konkreta fastställelser?

⁽¹⁾ EUT L 151, s. 1

⁽²⁾ EGT L 56, s. 1

Överklagande ingett den 8 februari 2013 av Groupement des cartes bancaires (CB) av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 29 november 2012 i mål T-491/07, CB mot kommissionen

(Mål C-67/13 P)

(2013/C 114/38)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Groupement des cartes bancaires (CB) (ombud: F. Pradelles, avocat, J. Ruiz Calzado, abogado)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, BNP Paribas, BPCE, tidigare Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCEP), Société générale

Klaganden yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som tribunalen meddelade den 29 november 2012 i mål T-491/07, CB mot kommissionen,

— återförvisa målet till tribunalen för förnyad handläggning, utom om domstolen finner att den har tillräckligt underlag för att ogiltigförklara kommissionens beslut K(2007) 5060 slutlig av den 17 oktober 2007 om ett förfarande enligt artikel 81 [EG] (COMP/D1/38.606 — GROUPEMENT DES CARTES BANCAIRES — CB),

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande förfarande, inbegripet de kostnader som klaganden haft vid domstolen och tribunalen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden tre grunder.

För det första gör klaganden gällande att tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning vad gäller begreppet konkurrensbegränsning genom syfte.

Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den tillämpade artikel 101.1 FEUF vad gäller innehållet i de åtgärder som Groupement des cartes bancaires (nedan kallad Groupement) vidtog. Närmare bestämt gjorde tribunalen en oriktig tolkning av rättspraxis rörande begreppet beteende som är konkurrensbegränsande på grund av sitt syfte, i det att den ansåg att ovannämnda åtgärder utgjorde ett sådant beteende, trots att de i sig inte var tillräckligt skadliga för konkurrensen. Dessutom gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att beakta "bakgrunden" till att dessa åtgärder vidtogs. Tribunalen gjorde nämligen en oriktig tolkning av rättspraxis rörande beslut av företagssammanslutningar, såsom ett uttryck för Groupements vilja, och missuppfattade den bevisning som framlagts vid tribunalen i det att den fastslog att Groupement hade haft konkurrensbegränsande avsikter då de aktuella åtgärderna vidtogs.

Tribunalen gjorde sig även skyldig till felaktig rättstillämpning vid tillämpningen av artikel 101.1 FEUF vad gäller syftet med Groupements åtgärder. Närmare bestämt tolkade tribunalen rättspraxis felaktigt då den fann att kampen mot free riding, vilket är ett legitimt mål med de åtgärder som Groupement har vidtagit som har erkänts av tribunalen, inte kan beaktas förrän i det skede då artikel 101.3 FEUF tillämpas och inte vid tillämpningen av artikel 101.1 FEUF.

Tribunalen tillämpade vidare artikel 101.1 FEUF felaktigt när det gäller det sammanhang i vilket Groupements åtgärder ingick. Tribunalen gjorde nämligen en oriktig tolkning av den rättspraxis som rör beaktandet av det rättsliga sammanhanget när det gäller skyldigheten att ta hänsyn till fastlagda erfarenheter. I synnerhet gjorde tribunalen en oriktig tolkning av domstolens dom av den 20 november 2008 i mål C-209/07, Beef Industry Development och Barry Brothers, genom att jämföra det målet med förevarande fall trots att det rör sig om i grunden olika situationer. Dessutom gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning i flera avseenden när den beaktade det ekonomiska sammanhanget och det faktum att den aktuella marknaden har ett dubbelt funktionssätt. Slutligen bortsåg tribunalen från den rättspraxis som rör arten och omfattningen av tribunalens prövning av komplicerade ekonomiska bedömningar genom att inte göra den minimiprovning som åligger den.

För det andra anser klaganden att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när det gäller tillämpningen av begreppet konkurrensbegränsning genom verkan. Tribunalen gjorde fel vid sin prövning av verkningarna av Groupements åtgärder. Tribunalen tog inte ställning till de grunder som klaganden åberopat med avseende på de påstått konkurrensbegränsande verkningarna av åtgärderna och åsidosatte därigenom motiveringsskyldigheten.

För det tredje åsidosatte tribunalen principerna om proportionalitet och rättssäkerhet genom att inte ogiltigförklara det föreläggande som återfanns i artikel 2 andra stycket i kommissionens beslut K(2007) 5060 slutlig. Proportionalitetsprincipen åsidosattes genom att kommissionens föreläggande upprätthölls trots att det inte var nödvändigt för att få den påstådda överträdelsen att upphöra och dessutom var oproportionerligt i förhållande till det eftersträvade målet. Dessutom åsidosatte tribunalen rättssäkerhetsprincipen genom att inte ogiltigförklara ovannämnda föreläggande trots att det har formulerats i allmänna och oklara ordalag, vilket medförde att Groupement svävade i ovisshet om vilka åtgärder som kunde vidtas för att förhindra free riding och skydda "CB"-systemet.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 8 februari 2013 — Markus Weiss mot Condor Flugdienst GmbH

(Mål C-68/13)

(2013/C 114/39)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Rüsselsheim

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Markus Weiss

Motpart: Condor Flugdienst GmbH

Tolkningsfrågor

1. Måste de extraordinära omständigheterna, i den mening som avses i artikel 5.3 i förordningen (¹), vara direkt hänförliga till den flygning till vilken biljett har bokats?